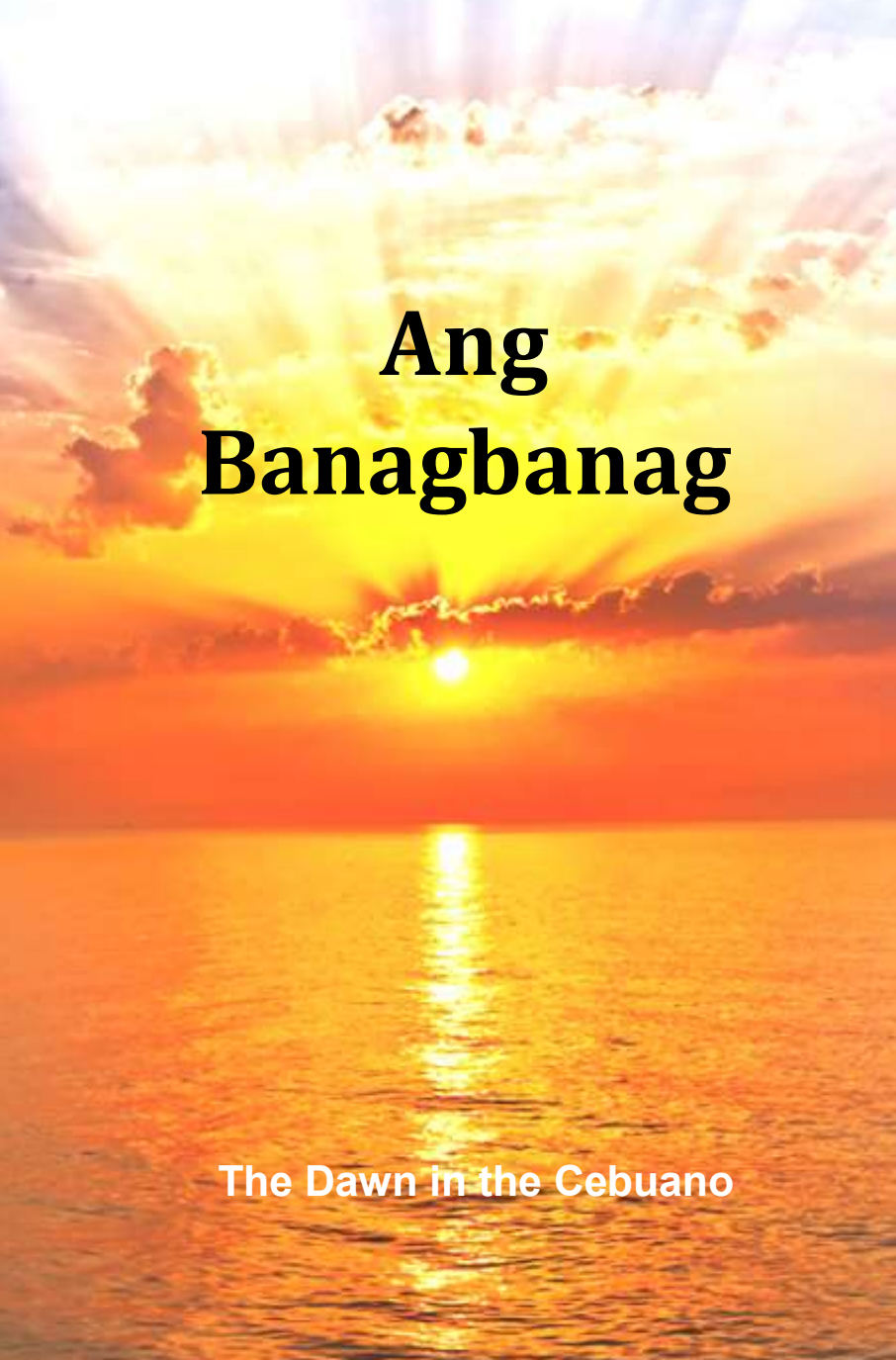

Ang Banagbanag

The Dawn in the Cebuano

Ang Dugo sa Pagsablig.....	3
Ang Diyos Isip Atong Magbalantay.....	14
Luwasnong Gugma sa Diyos diha Kang Kristo.....	16
Gugma sa Diyos Isip Kadaugan Ibabaw sa Kamatayon.....	18
Mapagpahiuling Gugma sa Diyos.....	20
Nagapreserbar nga Gugma sa Diyos.....	22

Ang Dugo sa Pagsablig

“Ug sa makita niya ang dugo sa balabag ug sa duruha ka haligi. si Jehova molabay sa pultahan, ug dili siya magatugot sa maglalaglag nga inyong balay sa patay kaninyo.”

—Exodo 12:23

Nga makapalagsik alang sa sinserong mga Bible Students sa pagpalayo sa ilang mga hunahuna gikan sa kagubot, makapalibog ug sa kasagaran makapaguol nga balita nga naggikan sa nagkalain-laing natad sa politika, sosyal, ug sa ekonomikanhin sistema karon. Niini nga panahon sa tuig, kita labi na maglipay sa pribilehiyo sa tumong sa atong mga mental nga panan-awon sa mga panghitabo nga nalangkit sa Paskuwa sa mga Hudiyo, nga gisugdan sa Diyos katloan ug lima ka mga siglo na ang milabay. Ang atong mga interes magsentro labi na sa pagpatay sa karnero, nga nag-una sa usa ka semanang

Pista sa Paskwa. Ang karnero sa paskwa gipatay sa ika-14 nga adlaw sa “unang bulan” sa relihiyosong nga tuig sa mga Hudiyo. (Exodo 12:2,6) Sa karon nga tuig ang petsa magsugod sa pagsalop sa adlaw sa Dominggo, Abril 9.

Daghan ang wala makakita sa importansya niini nga mga panghitabo. Ang uban sa gihapon nagtoo nga kini usa lamang ka sugilanon ug dili tinood. Paghusto gayud ang gipahayag ni Apostol Pablo nga ang diyos niini nga kalibutan ang nagbuta sa mga hunahuna sa kadaghanan. (II Corinto 4:4) Hinoon, angay na nga dawaton sa mga kritiko, nga ang panghitabo nga gimarkahan ug gisaulog sa kadaghanan sa dugay na nga panahon adunay tinood nga gibasehan.

ANG IKANAPULO NGA HAMPAK

Gipahinumduman kita nga ang mga Israelita dugay nga ilawom sa Egipto. Sa diha nga ang panahon sa pagtugway sa Diyos kanila sa ilang kagawasan miabot, ang ilang mga agalon nangita ug paagi nga sila

magpabilin nga binihag ug wala sila tugoti nga moadto ngadto sa yuta sa Canaan. Usa human sa usa, ang Diyos naghatag ug siyam ka lain laing klase nga paghampak ngadto sa katawhan sa Egipto, Ang unang napulo nga kapitulo sa Exodo ang naghatag sa detalyadong asoy niini nga mga panghitabo.

Sa katapusan, si Moises, ang alagad sa Ginoo, nipahibalo sa ikanapulo nga hampak nga mao ang pinakagrabe sa tana. Ang unang anak sa kada banay sa Egipto ang mamatay sa usa ka gabii. Gikan sa panimalay sa pinakaubos nga sulugoon hangtod sa palasyo sa hari adunay dakong pagsubo. Bisan ang unang anak sa mga kahayopan ang mamatay. Isip resulta niini nga hampak, namahayag si Moises, ang Ehiptohanon malipayon nga tugutan ang mga Israelita sa pagbiya. Tinood gayud, ang mga unak anak sa tibook Egipto ang nangamatay, ug ang Paraon naghangyo sa mga Israelita sa pagbiya, ug sa paghimo niini dayon, kondili ang Diyos sa katapusan maghatag unya sa kamatayon sa tanang katawhan sa Egipto kon magpadayon nga magmagahi ang iyang kasingkasing ug mosupak sa langitnong kasugoan.—kapitulo 12:29-33

Ang ikanapulo nga hampak, ang gideklarar, nga mahitabo sa tibook yuta sa Egipto lakip na ang dapit nga gigahin para sa mga Israelita. Kinahanglan nga sila magpakita ug pagtoo ug pagkamasinundanon pinaagi sa pagsunod sa kasugoan sa Diyos, aron ang ilang mga unang anak ang malikay kon moabot na ang paghampak. Sa Exodo 12:1-13, nahitala nga sa kada panimalay sa mga Israelitas, sa tino nga adlaw, sila mag patay ug karnero ug ibubo ang dugo niin sa kilid sa sa mga poste sa pultahan. Ang unod sa karnero kinahanglan nga kaonon nianang maong gabii uban sa mapait nga mga sagbot ug tinapay nga wala gipatubo. blood upon the sides and lintels of their doorways. Kinahanglan nga andam ang ilang sungkod sa kamot, mga sapin sa ilang mga tiil, alang sa usa ka panaw, sa pagpaabot nga ang Ginoo mohampak sa mga panganay sa mga Egiptohanon uban sa kamatayon, ug maghimo kanila nga palakwon ang mga Israelinhon. Si Pablo nag-ingon saresulta, nga “pinaagi sa hugot nga pagtuo” si Moises ug ang mga Israelinhon “nagpadayon sa pagsaulog sa paskwa, ug ang pagpanablig sa dugo, aron siya nga maglalaglag sa mga panganay dili magatandog kanila.” - Heb. 11:28

DAKONG KAHULOGAN SA PASKWA

Ang tinuig nga pagsaulog, o paghinumdum, niini nga Passover o Paskwa mao ang unang The annual celebration, or memorial, of this

Passover was the first feature of the Jewish Law which God instituted. (Exod. 12:14) Bisan sa Karon, ang pasko ginasaulog sa mga Judío sa tanang parte sa kalibutan, uban sa usa ka matang sa pagtahod samtang ilang gihinumduman ang ilang kaluwasan isip usa ka nasud gikan sa Egipto. Apan, kadaghanan, wala naghunahuna sa pagpangutana ug dugang ngadto sa tinuod nga kahulogan sa selebrasyon. Nganong ang usa ka nating karnero gipatay ug gikaon? Nganong ang dugo niini gisablig sa ibabaw sa mga haligi sa pultahan? Unsa nga rason ang nagpaluyo niining mga piho nga kasugoan? Dili ba pwede nga ang Diyos magluwas sa mga panganay ug mga Israelinhon gikan sa Ehियो, sa simple lang nga paagi?

Bulahan ang inyong mga mata, “nga pinaagi sa pagtoo nga si Jesus sa pagkatinuod “ang Kordero sa Dios, nga magakuha sa sala sa kalibutan.”(Mat13:16; Juan 1:29). Unsa kadako kini nga makapadasig kanato nga pinaagi sa pagbayad ni Jesus, ang Kordero sa Diyos, sa silot ni Adan, mawagtang ang sala. Pagkinahanglan usab nga kita makaamgo nga ang usa ka katagbawan sa hustisya sa Diyos kinahanglan nga mahimo alang sa pagwagtang niini nga hukom. Busa, sama sa gipahayag sa mga Apostoles nga si Pablo ug Pedro, “si Kristo namatay alang sa atong mga sala,” “ang matarung alang sa mga dili matarung, nga dad-on unta kita niya balik ngadto sa Diyos.” - I Cor. 15:3; 1 Pedro 3:18

“UNANG BUNGA” UG “SUMUNOD NGA BUNGA”

Ang Bibliya naghisgot sa gipahinungod nga mga sumusunod ni Kristo isip nga “iglesia sa mga panganay,” “usa ka matang sa unang mga bunga,” ug “mga unang bunga ngadto sa Diyos.” (Heb 12:23; Santiago 1:18; Pin 14:4). Kini nga mga paghisgot sa “mga unang bunga” nagpasabot nga sa katapusan ang uban mamahimong tipik sa pamilya sa Diyos –ang “sumunod nga bunga.” Ang kinatibuk-ang pagtuo mao nga ang mga tawo nga anaa sa unang mga bunga ang maluwas hangtud sa kahangturan, ug nga walay “sumunod nga mga bunga.” Bisan pa niana, atong mamatikdan, nga ang paskwa gigamit aron sa pagtuman sa katuyoan sa Diyos sa pagluwas sa tanan nga mga anak sa Israel. Dinhi niini nga hulagway, isip usa ka nasud sila nagrepresentar sa tanan nga mga katawhan, kinsa gihatagan sa mga oportunidad sa pagsulod uyon uban sa Diyos, ug hatagan sa kinabuhi nga dayon diha sa “gisaad nga yuta” sa iyang gingharian.

Busa, atong nasabot nga ang duha ka mga grupo ang labnong gipanalanginan pinaagi sa paskwa. Didto ang panalangin sa ibabaw sa

tibuok nga nasod sa Israel, nga sa diha nga sila, pinaagi sa gahom sa Diyos, milagrosong giluwat sa Diyos ug gidala sa usa ka dalan tabok sa agianan sa Pulang Dagat, ug nakaabot sa yuta nga gisaad. Kadto nga hulagway nagpakita sa katapusang kaluwasan gikan sa gahom sa sala ug ni Satanas sa tanan nga binuhat nga mobalik uban sa Ginoo ug magtinguha sa pagsimba kaniya. Walay usa ka Israelinhon nga nahibilin Egipto, ug walay bisan kinsa sa katawhan ang dili mahiapil sa kahigayonan sa kaluwasan gikan sa sala ug kamatayon

Ang lain nga grupo nga panalanginan pinaagi sa paskwa, ug nga diin kita, ingon nga mga sumusunod karon sa Magtutudlo, ang buot hatagan sa pagtagad, mao ang panganay sa Israel. Ang panganay lamang ang anaa haduol sa katalagman sa kamatayon, ug ang kaluwasan sa tanan nga mga nasod nag-agad sa pagkamatinumanon ug kaluwasan sa mga panganay. Sa pagpadapat niini uyon sa Kasulatan, atong makita nga ang unang mga bunga nga klase, ang mga iglesia sa mga panganay, ang naluwas na karon. Sila ang gilabyan [passed-over] niining panahon sa kagabhion sa kasaysayan sa tawo pinaagi sa pagsunod “sa ilalum sa dugo” sa halad ni Jesus ingon nga Kordero sa Diyos. Bisang tuod nga ang tanan nga matarung ug matinumanon nga mga mga sakop sa katawhan sa kadugayan makadawat sa kaluwasan sa usa ka yutan-ong yuta sa saad, ang mga panganay lamang kansang mga ngalan “nahisulat sa langit.” - Heb. 12:23

DAKONG PANALANGIN—DAKONG RESPONSABILIDAD

Ang gilandongan nga panganay mao ang mga sa katawhan nga diin, nag-una sa mga nahibilin, adunay mga mata nga giablihan sa pagsabut. Nakaamgo sila sa ilang kahimtang sa pagkaulipon, ug sa panginahanglan sa kaluwasan ug sa pagkaandam sa Diyos sa pagtuman sa iyang mga saad kanila. Dugang pa niini, sila mitubag sa grasya sa Diyos, nagpahinungod sa ilang kaugalingon alang kaniya ug sa iyang pag-alagad, ug nahimong gianak sa Balaang Espiritu sa Diyos.

Uban niini nga mga panganay, kini maoy usa ka butang tali sa kinabuhi ug kamatayon, kon sila ba magpabilin diha sa panimalay sa pagtuo ilalum sa mga dugo sa pagsablig. (1 Ped 1:2) Kini nagpasabot nga, human natagamtam ang ilang bahin sa mga kalooy sa Diyos nga giprepresentahan sa dugo sa Kordero, sila dili mapasalamaton niini. Sa niini ang Kasulatan nagpahayag, “Wala nay nahibilin nga halad” alang sa ilang mga sala. (Heb.10:26) Ang ilang kapalaran ang gisimbolohan sa pagkalaglag sa mga panganay sa Egipto.

Wala kita nagpasabot niini nga ang mga panganay sa Egipto nga namatay niadtong gabhiona ang wala nay kahigayonan sa kinabuhi. Sa kasukwahi, atong masabot nga kining tanan nga mga butang ang mga matang ug mga hulagway, nga naglandong sa mga kamatuoran nga may kalabutan ngadto sa simbahan ni Kristo niining Panahon sa Ebanghelyo. Kon kita nakatilaw sa “maayo nga pulong sa Diyos,” ug gihimo nga “umalambit sa Espiritu Santo,” ug sa ingon nahimo nga mga sakop sa iglesia sa mga panganay, ug unya tinuyong mobiya, mahimong imposible na alang sa Diyos sa “pagbag-o [kanato] pag-usab ngadto sa paghinulsol.” Ang maong hingpit ug tinuyo nga walay pagtagad sa iyang mahigugmaong-kalolot ang moresulta sa atong walay katapusan nga kamatayon-ikaduha nga kamatayon.-Heb. 6:4-6; Pin 2:11

Ang iglesia sa mga panganay, pinaagi sa pag angkon sa Espiritu Santo ug sa mas dako nga kahibalo ug mga pribilehiyo nga ilang naangkon, ang adunay mas labaw nga responsibilidad kay sa kalibutan, ug mao lamang sulod niining panahon sa kagabhion ang anaa sa kakuyaw sa ikaduha nga kamatayon. Busa, kini nga leksyon sa Paskwa alang lamang sa mga gipahinungod nga mga magtutuo. Sa dili madugay, ang kagabhion molabay ug ang mahimayaong kabuntagon sa kaluwasan-ang Mesiyanikong gingharian-ang moabot. Ang Kristo, ang antitipikal nga Moises, Ulo ug lawas, magaluwas sa tibook Israel-ang tanan nga mga katawhan sa Diyos. Ang tanan nga katawhan hatagan sa kahibalo, ug sa usa ka bug-os nga oportunidad, nga masimbahon, magpasidungog ug mosunod sa kabubut-on sa Diyos.

PAGKAON SA KARNERO

Ang Apostol nga si Pablo positibo nga giila ang karnero sa paskwa uban kang Kristo Jesus, nga nagaingon, “ang atong paskwa nga gihalad alang kanato: Busa saulogon nato ang pista.” Siya dugang nagtambag nga kita moambit sa “walay levadura,” o putli, nga “tinapay sa katim-os ug kamatuoran.” (I Cor 5:7,8) Kitang tanan nanginghanglan, nagingon si Pablo, sa “dugo sa pagsablig, “ dili diha sa atong mga balay, apan sa ibabaw sa atong mga kasingkasing. (Heb 10:22;. 12:24) Kita usab kinahanglan gayud nga mokaon sa Kordero, nga mao, angay nga bili sa halad ni Kristo, ang iyang panig-ingnan, ug ang iyang mga pulong ug mga lihok, sa atong mga kaugalingon. Busa, kita dili lamang magakaon kang Kristo pinaagi sa pagtuo, apan dugang pa nga atong isul-ob ang iyang kinaiya ug mag-usab sa adlaw-adlaw ngadto sa iyang mahimayaong dagway sa atong kasingkasing.-Roma. 8:29; 12:1,2; II Cor. 3:18

Samtang ang mga Judio nangaon sa literal nga karnero, nagnaon usab sila sa mga utanon nga mapait, nga nakapadugang ug pagana sa pagkaon sa karnero. Kita, usab, adunay mapait nga kasinatian ug mga pagsulay, nga gitugot sa Diyos sa atong kinabuhi. Kini ang makatabang sa paglutas sa atong mga pagbati gikan sa mga butang yutan-on, ug sa paghatag kanato sa dugang nga kahinam aron sa pagkaon sa Kordero ug sa tinapay nga walay levadura sa kamatuoran. Kita, usab, maghinumdum nga dinhi kita “mga dumuloong ug mga langyaw,” ug kinahanglan nga adunay sungkod sa kamot, nga binaksan sa usa ka panaw paingon sa langitnon nga Canaan nga gisaad sa panganay nga klase.-1 Pedro 2:11

Si Jesus tataw usab nga miila sa iyang kaugalingon nga nating Karnero sa paskwa. Sa maong gabii nga siya gibudhian, gitigum niya ang iyang mga tinun-an ngadto sa lawak sa itaas, nga nagaingon, “Uban sa tinguha ako nagtinguha sa pagkaon niini nga paskwa uban kaninyo sa dili pa ako mag-antos.” (Lucas 22:15) Dinhi niini nga kahimtang nga ang atong Ginoo naghimo ug bag-o nga handumanan ibabaw sa daan nga pundasyon. Ang iyang tinguha mao nga sila dili na kada tuig magsaulog sa tipikal nga paskwa, apan nga mahinumdom sila kaniya-ang matuod nga nating karnero sa paskwa. Sa ulahi si Pablo nagsubli sa mga pulong ni Jesus, nga karon sila matag tuig magtuman sa paghandum niining gilandongan nga Paskwa: “Buhata kini sa paghandom kanako.” – 1 Corinto 11:24,25

Kadtong nakaila sa Kordero sa Diyos, nga sa katuyoan sa Diyos gipatay gikan “sa pagkatukod sa kalibutan,” ug nga naghatag sa iyang kinabuhi ingon nga Manunubos sa tawo, ang makakita niini nga panahon sa paskwa sa usa ka sagrado nga kahulogan nga dili masabtan sa uban. (1 Ped 1:18-20; Pin 13:8) Sukad karon sila dili na gasaulog sa matang, apan sa paghandom sa matagnaong katumanan, kay si Jesus namatay ingon nga Kordero sa Dios, nga naghatag sa dugo sa pagsablig alang sa simbahan sa panganay, ug espirituwal nga pagkaon alang sa panimalay sa pagtuo.

BAG-ONG MGA SIMBOLO

Si Jesus nipili ug nag-o nga mga simbolo—“tinapay” ug “ang bunga sa parras”—aron sa pag-ila sa iyang kaugalingon nga Kordero. (Mateo 26:26-29) Pinaagi niini iyang gipakita nga ang iyang mga sumusunod dili na kinahanglan nga magtipon sama sa gihimo sa mga Judio kaniadto aron sa pagkaon sa litiral nga panihapon sa Paskwa sa paghinumdum sa ilang kagawasan gikan sa Egipto. Ang mga sumusunod ni Jesus,

subay sa iyang kasugoan, nagsaulog sa iyang kamatayon matag tuig isip ang Karnero sa Paskwa. Human ang mga Apostoles nahikatulog diha sa kamatayon, ang dakong pagbalhin sa yano nga selebrasyon nga gihimo ni Jesus ang nahitabo. Sulod niini nga panahon, nga gitawag ug Panahon sa Kangitngit [Dark Ages], ang panudlo nga si Kristo ang Kordero sa Diyos nagpadayon. Apan, ang selebrasyon sa paghinumdum nahugawan na sa sayop. Dili na an gang tinapay ug bunga sa parras ang giisip nga simbolo, kon dili gitudlo na nga ang tinood nga lawas ug dugo ni Jesus. Wala na kini gihimi nga tinuig nga Memoryal, sama sa gipahimangno ni Jesus, kondili us na ka ritwal, nga gisaulog kada bulan, semana ug gani sa adlaw adlaw.

Si Apostol Pablo misulat, “Ingon nga sa kanunay nga mokaon kamo niining tinapay, ug moinum niining kopa,” himoa kini sa paghinumdum sa kamatayon ni Jesus. (I Cor 11:26) Daghan ang nasayop sa pagsabut sa kahulogan niini nga mga pulong: Buhata kini kanunay sa inyong gusto. Apan, ang mga pulong sa tinuod nagpasabot: Ingon sa kanunay nga magabantay kanimo niining tinuig nga pagsaulog, nga mao ang tinguha ni Jesus, buhata kini sa paghandom kaniya-ang matuod nga karnero sa paskwa-imbes kay sa literal nga nating carnero nga gipatay sa Egipto. Busa, ang kamahinungdanon sa maong selebrasyon nagpakita nga nakasentro sa usa nga gihinumduman-si Jesus, ang Kordero sa Diyos.

Ang uban, nga nagasaulog niini nga selebrasyon kada semana, nagtoo nga sila adunay gisumban sa Kasulatan sa pagbuhat sa ingon. Sa Bibliya, atong mabasa nga ang unang mga Simbahan nagtigom sa unang adlaw sa semana, ug sa maong mga okasyon ang “pagpikaspikas sa tinapay.” (Buhat 2:42) Kini usa ka sayop kon kini isipon nga nga ang maong pagpikaspikas sa tinapay mao ang Memoryal nga panihapon, kay ang nahauna ordinario lamang nga panihapon. Walay bisan unsa diha sa talaan nga nagpakita niini. Ang “bunga sa paras” wala naghisgot nga may kalabotan niini, ug ang tinapay wala giingon nga nagrepresentar sa lawas sa atong Ginoo. Usa ka malipayon nga batasan sa niadtong unang mga Simbahan ang pagsaulog sa pagkabanhaw sa atong Ginoo sa unang adlaw sa semana, ug kini nga pagsaulog nakatabang sa paghiusa sa talikala sa panag-igsoonay ug sa pakig-ambitay. Sa daghang mga dapit ang mga katawhan sa Ginoo sa gihapon nagsunod niini nga batasan.

PETSA SA MEMORYAL NGA PANIHAPON

Sa karaang mga panahon, gigamit sa mga Judio ang bulan sa pag ihap sa ilang panahon. Ang matag bag-ong bulan nagrepresentar

sa sinugdanan sa usa ka bag-o nga bulan. Ang bag-ong bulan [new moon] nagrepresentar sa bag-ong bulan [new month]. Ang bag-ong bulan labing doul sa spring equinox ang giisip isip sinugdanan sa ilang relihiyosong tuig, ang nahaunang adlaw sa bulan sa Nisan, o Abib. Sa ikanapulo ug upat ka adlaw sa maong bulan, ang nating karnero sa paskwa gipatay.

Sa ikanapulo ug lima ka adlaw, ang Pista sa Paskwa nagsugod. (Num 28:16,17) Kini nga pangilin sa pito ka adlaw mao ang usa ka espesyal nga panahon sa kalipay nga resulta gikan sa panganay sa Israel nga gilabyan. Kini maayo nga nagsimbolo sa bug-os nga kalipay, kalinaw, ug panalangin nga ang matag tinuod nga Kristohanon nakasinati gikan sa usa ka katumanan sa paglabay sa iyang mga sala pinaagi sa merito sa pagtubos nga sakripisyo ni Kristo. Ang tanan nga gipahinungod nga mga magtutuo, busa, adunay usa ka padayon nga pagselebrar niini nga pista sa paskwa diha sa ilang mga kasingkasing – ang katumanan niini nga mga butang nga girepresentahan sa pito ka adlaw.

Unsa ka dako nga panalangin kini nga makita kini hilisgutan diha sa iyang tinuod nga kahayag, ug unsa ka importante nga hatagan nato ug bug-os nga gibug-aton ang bili sa kamatayon ni Jesus. (Heb.10:10) Ang pagbuhat sa ingon, kita makahimo pag-apil sa kinasingkasing sa paghandom sa iyang anibersaryo, imbes sa nagkalain-laing uban nga mga panahon, ug walay espesyal nga kahulogan. Matag tuig, gamay nga grupo sa mga katawhan sa Ginoo ang nagsunod niini, ug nagalipay sa paghinumdom sa kamatayon sa Magtutudlo sumala sa iyang gihangyo. Sumala sa gihisgotan sa sayo pa, ang petsa sa Memoryal niini nga tuig mao ang human sa pagsalop sa adlaw sa Dominggo, Abril 9. Magpaabut kita nga kini nga selebrasyon sa makausa pa maghatag kanato ug espesyal nga mga panalangin sa mga kasingkasing ug sa hunahuna, samtang kita dugang pa nga napaduol sa atong Magtutudlo ug Ulo, ug sa usag usa isip mga sakop sa iyang lawas.

MAKAPAHINULKOG NGA MGA HUNAHUNA

Atong mahinumduman ang mga kahimtang sa unang Memoryal. Si Jesus “mikuha sa tinapay, ug sa gipanalanginan niya, ug mipikas niini.” Gihatag niya kini ngadto sa mga tinun-an aron sa pagkaon, nga nag-ingon, “kini mao ang akong lawas.” Iya dayon gikuha “ang kopa, ug sa nakapasalamat, gihatag kini kanila, nga nag-ingon, Uminum kamo nga tanan niini.” Kini nga bunga sa parras, dugang pa nga nagpatinaw si Jesus, naghawas sa “akong dugo, ... giula alang sa daghan sa

kapasayloan sa mga sala.” (Mat 26:26-29.) Pagka bililhon kini nga mga mga instruksyon ug ang yano nga katin-awan ni Jesus sa kahulogan sa mga emblema sa Memoryal sa mga tawo nga matul-id gayud nahiuyon uban sa Ginoo.

Kita adunay usa ka makapahinuklog nga pahinumdom, samtang atong mahunahuna ang nahitabo kang Judas. Bisan pinalabi kaayo, siya nahigugma sa “mahugaw nga gugma sa salapi” sa gidak-on nga siya andam sa pagbaligya sa iyang Agalon, bisan samtang ang iyang pagluib ngadto sa Ginoo nabutyag, maisugon pa sa paghilak, “Ako ba?” (Mat. 26:25; Tito 1:11) Ang paghunahuna nga si bisan kinsa nga nakauban sa Ginoo nga mamakak kaniya ug magbudhi kaniya sa iyang mga kaaway, ang maghatag ug kasilag sa maong malimbungon. Kini maghatag kanato ug dakong pasidaan, tingali unya sa bisan unsa nga diwa kita, tungod sa dungog o bahandi o sa bisan unsa yutan-ong bentaha, ibaligya nato ang Kamatuoran o si bisan kinsa sa iyang mga alagad, ang mga mga sakop sa lawas ni Kristo.

ANG BUNGA SA PARRAS

Ang Magtutudlo, sa iyang pakig-istorya uban sa mga apostoles, miingon kanila, “Ako moingon kaninyo, nga ako dili na moinom sukad karon niini nga bunga sa parras, hangtud niadtong adlaw nga magainom ako ug bag-o niini uban kaninyo diha sa gingharian sa akong Amahan.” (Mateo 26:29) Ang atong Ginoo dinhi naghatag sa kalainan sa duha ka dako nga mga adlaw-ang adlaw sa pag-antos ug ang adlaw sa himaya. Ang iyang Unang Pag-anhi mao ang adlaw sa pag-antos ug kamatayon isip tawo nga si Jesus. Iyang Ikaduhang Pag-anhi mao ang adlaw sa himaya, nga mosangkot sa pagkab-ot sa dugay nang gisaad nga gingharian sa iyang Amahan.

Ang kopa, o bunga sa parras, nga gihatag sa atong Ginoo sa iyang mga tinun-an nagrepresentar sa buhat nga nalamabigit sa iyang Unang Pag-anhi-ang paghatag sa iyang dugo, ang merito sa iyang halad lukat, aron nga ang mga tawo, sugod sa iyang mga tinun-an, mahimong gawanon gikan sa pagkahinukman sa sala. Sa atong pag-inom sa kopa nagpasabot sa duha ka importante nga mga panalangin. Una, kini nagpahinumdom kanato sa pagtubos halad ni Jesus isip bugtong paagi aron nga kita makabarog atubangan sa Diyos. Ikaduha, kini makapaginhawa, sa paghatag og hingpit nga kalipay, pirituhanon nga mga panalangin nga dili unta nato matagamtam. Sa umaabot, kita magmaya usab diha sa paglaum sa pag-inom pag-usab sa kopa sa himaya diha sa gingharian.

Busa, ang pag-inom sa kopa dili angay anga huunahunao nga usa ka masulob-on nga okasyon, ko dili usa ka malipayon. “Ang inyong kasubo,” matod pa ni Jesus ngadto sa iyang mga tinun-an sa ulahi nianang sama nga gabii, “mahimong hingpit nga kalipay.” - Juan 16:20

Walay nahitala nga si Jesus niinom sa kopa sa Memoryal kopa. Sa pagkatinuod, siya hingpit, ug wala nanginahanglan nga moambit sa mga maayo nga buhat sa iyang kaugalingong pagtubos nga sakripisyo. Si Jesus, hinoon, niinom sa lain nga kopa nga simbolikanhon. Kini mao ang kopa sa kasinatian, pag-antos ug sa pagpakaulaw. Iyang gisulti kini nga kopa human sa pagluib ni Judas kaniya, sa pag-ingon, “Ang kopa nga gihatag kanako sa akong Amahan, dili ko ba pagaimnon?” (Juan 18:11) Ang mga sumusunod sa lakang ni Jesus gidapit usab sa pag-inom niini nga kopa sa kasinatian. “Makahimo ba kamo,” si Jesus nagsulti kanato, “sa pag-inom sa kopa nga akong pagaimnon?” Kon ang atong tubag mao, “Kita makahimo,” siya nagpasalig kanato, “Kamo magainom sa akong kopa.” (Mat . 20: 22,23) Ang sulod sa Memoryal nga kopa, nga nagrepresentar sa merito sa lukat, dili kita makigbahin gawas sa pag-inom niini, dala ang mga benepisyo niini. Ang kopa sa kasinatian ug pag-antos, hinoon, nagrepresentar sa halad paglakaw sa tibuok Kristo, Ulo ug mga sakop sa lawas managsama.

ANG DALAN SA KRUS

Si Jesus miingon, “Si bisan kinsa nga tawo mosunod kanako, himoa nga siya ... mopas-an sa iyang krus matag-adlaw, ug magsunod kanako.” (Lucas 9:23) Kita tanan miagi sa nagkalain-laing mga kasinatian nga girepresentahan niini nga pamahayag. Kita magpasakop sa atong kaugalingon niini, paglansang sa unod, ug magtubo sama sa Bag-ong Linalang. Kon kita “mag-antos uban kaniya,” kita “pagahimayaon usab uban kaniya.” (Roma8:17) Samtang ang atong Ginoo adunay usa ka dako nga panalangin sa pagkamasinugtanon nga iyang gihatag sa Amahan, apan usa ka pagsulay sa panahon alang kaniya ngadto sa katapusan nga higayon, sa diha nga siya misinggit, “Natapos na!” (Juan 19:30) Busa kini magauban kanato. Kinahanglan gayud nga kita molahutay nga matinud-anon sa tanan nga mga kasinatian, mga pagsulay ug mga pag-antos nga gitugotan sa mga tagana sa Diyos, bisan hangtod “ngadto sa kamatayon.” - Pinadayag 2:10

Ang mga pag-antos ni Kristo matapos sa diha nga ang iyang miyembro sa lawas mahuman na sa ilang yutan-ong pagpuyo. Ug unya sila makigambit sa iyang trono ug moambit sa iyang himaya ug sa

kopa sa mga ginghariang kalipay. Kini mao ang saad sa Ginoo ngadto sa tanan niyang matinud-anon nga mga balaan. Kay sa karon, bisan pa niana, magpadayon kita sa pagsunod ubos sa “dugo sa pagsablig,” samtang magbusog sa Kordero sa Dios, ang tinapay nga walay levadura sa Kamatuoran, ug ang mga utanon nga mapait nga kasinatian ug sa mga pagsulay. Pinaagi sa pagbuhat sa ingon, mamahimo unta kita ingon nga usa ka matinud-anon nga sakop sa “iglesia sa mga panganay nga nahisulat na sa langit,” ug “moabut ngadto sa bukid sa Sion, ... ang siyudad sa Dios nga buhi.” - Heb. 12: 22-24 ■

Ang Diyos Isip Atong Magbalantay

Key Verse: “Si Jehova mao ang akong magbalantay; Walay makulang kanako.”

—Salmo 23:1

Piniling Kasulatan:

Salmo 23

Samtang atong hatagan ug pagtagad kining mga pamilyar nga mga pulong gikan sa Salmista David, ang atong mga hunahuna diha-diha dayon mamalandong sa kalinaw, kahupayan ug kasiguroan nga naguban niini. Sila nagasulti sa direkta nga pag-atiman sa Langitnong Amahan isip pinakamahinungdanong nga magbalantay sa mga karnero ibabaw sa iyang halapad nga panon-ang tanan nga tinuga. Kita makaangkon ug dugang kalig-on ug pagdasig diha sa kaamgohan nga ang Diyos nagtudlo sa iyang anak, si Kristo Jesus, nga mao ang “maayong magbalantay sa mga karnero” sa iyang mga karnero.- Juan 10: 11,14-16

Ang tanan nga naningkamot sa pagsunod sa mga tunob ni Jesus giila nga iyang mga karnero, ug nga bug-os nga mosalig sa giya sa maayong magbalantay sa mga karnero. (bers 4) Ang maong pagsalig sa atong magbalantay sa karnero angay nga makatabang kanato sa paghupay sa gikan sa daghan nga mga kabalaka nga nakababag sa karon nga panahon. Atong hinumduman kini nga mga makalilipay nga mga pulong ni Jesus: “Dili ba ang lima ka gagmayng langgam ginabaligya sa duha ka daku lamang, ug dili sa usa kanila nga hikalimtan sa atubangan sa Diyos? Apan bisan pa ang mga buhok sa inyong ulo naisip tanan. Busa, ayaw kahadlok: kamo mga labaw pa ug bili kay sa daghang mga langgam.”(Lucas 12:6,7) Bisan tuod ang Diyos wala mobabag nga kita makasinati sa kasakit ug pag-antos, siya nag-uban kanato ug nagtabang kanato sa paglahutay niini nga mga kasinatian, kon kita “magsalig sa ngalan ni Jehova,” ug “magpabilin diha sa kaniya.”-Isaias 50:9,10

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon, “Dili ako gusto nga.” Nakaamgo si David, ug kinahanglan usab kita, nga ang Langitnong Amahan, ang dakung magbalantay sa mga karnero, andam sa pagtabang sa atong mga panginahanglan, sa temporal ug sa espirituhanon. Sa pagbuhat sa

ingon, gihimo sa Diyos nga atong kinabuhi hapsay sa paagi nga kita dili makulangan, sa bisan unsa nga gikinahanglan alang sa atong paggamit sa pag-alagad kaniya, ug sa kawsa sa kamatuoran ug sa pagkamatarung. Siya modala kanato ngadto sa “mga sibsibanan nga malunhaw,” “mga tubig nga malinaw,” ug ngadto sa “dalan sa pagkamatarung.” - Salmo 23:2,3

Kita adunay usa ka dugang nga saad gikan sa Diyos ngadto sa mga tawo nga naningkamot sa paglakaw nga matarung: “Tinapay igahatag kaniya; ang iyang mga tubig dili mohubas.” (Isaias 33:16) Bisan tuod nga kita husto nganakasabot niini nga saad maylabot sa atong pisikal nga mga panginahanglan, ang nag-unang pokus mao ang espirituhanon. Ingon sa mga karnero sa sibsibanan sa Ginoo, kita gihatagan sa tinapay sa kinabuhi, ug sa tubig sa kamatuoran, aron nga kita motubo sa pagka Bag-ong Linalang diha kang Kristo Jesus. Matag adlaw kita kinahanglan nga mag-ampo, “Hatagi kami niining adlaw sa among adlaw-adlaw nga tinapay.” (Mat. 6:11) Dinhi pag-usab, ang labing importante nga kahulugan niini mao ang espirituhanon. Kita kinahanglan nga adunay usa tinguha sa pagkaon sa adlaw-adlaw sa Pulong sa Kamatuoran, uban sa kahibalo nga kini mao ang paagi nga kita mabalaan, “kapuslanan alang sa agalon, ug nag-andam alang sa tanang maayong buhat.”-Juan 17:17; II Tim. 2:21

Ang Kasulatan nagpasidaan kanato mahitungod sa mga tawo nga nangita “sa paglaglag ug nanagpatibulaag sa mga karnero” sa sibsibanan sa Diyos. (Jer. 23:1) Ang ubang magbalantay unta sa mga karnero, matod pa ni Jesus, mokalagiw sa diha nga makakita sila sa usa ka lobo nga magsingabut, biyaan ang mga karnero nga masakitan o mamatay. (Juan 10:12) Busa, kita makasabut nga ang Diyos lamang ug ang iyang anak nga si Kristo Jesus ang mga tinuod nga mga magbalantay, ug mahimong gipiyalan sa tanan sa atong mga interes, temporal ug espiritwal.

Aron magpabilin kanunay ilalum sa pag-atiman sa atong magbalantay nga karnero, kinahanglan gayud nga kita masinundanon, ingon man usab nga mag-angkon sa susama sa karnero nga kinaiya. Ang pipila sa mga espesyal nga mga kinaiya sa mga karnero mao ang kaaghup, ang tinguha sa pakig-uban sa ubang panon sa mga karnero, ug pagkamasulundon ngadto sa mga magbalantay sa mga karnero. Ang mga karnero mamati ug ayo sa tingog sa magbalantay sa karnero, ug mosalig niini sa bug-os. Kini sila daling mosunod sa iyang tawag, ug giya. Himoa nga ang matag usa kanato kanunay nga magbantay nga haduol sa atong langitnong magbalantay, aron nga kita “magapuyo sa balay ni Jehova sa walay katapusan.” - Salmo 23: 6 ■

Luwasnong Gugma sa Diyos diha Kang Kristo

Yabeng Bersikulo: Unsa ka anindot sa pagpahayag sa gugma
“Kay gihigugma ang gihatag sa atong yabeng bersikulo. Aron
gayud sa Dios ang makaamgo nga ang Dios, ang dakong arkitekto
kalibutan nga tungod sa uniberso, naghatag sa iyang anak aron sa
niana gihatag niya ang pagtubos sa katawhan gikan sa tunglo sa sala
iyang bugtong Anak, ug sa kamatayon, ang tinuod usa ka bulahan
aron ang tanan nga nga butang nga hunahunaon. Ang Gregong
mosalig kaniya dili pulong nga agape, nga nagtumong sa gugma
malaglag, kondili may nga putli o pagkamanggiloy-on, ang gigamit
kinabuhing dayon.” sa paghulagway sa matang sa gugma nga diha

—***Juan 3:16***

Piniling Kasulatan:

Juan 3:1-16

mao ang bugtong Anak sa Diyos gikan sa panahon sa iyang paglalang, apan wala mailhi nga Jesus hangtud nga siya mianhi sa yuta, nga nahimo nga tawo. “Ang Pulong nahimong tawo, ug nagpuyo taliwala kanato, (ug among nakita ang iyang himaya, ang himaya sa bugtong sa Amahan,) nga puno sa grasya ug sa kamatuoran.” (Juan 1:14) Kini nga “grasya ug kamatuoran,” kita gisultihan sa tulo ka mga bersikulo sa ulahi, “miabut pinaagi kang Jesu-Kristo.”

Sa edad nga katloan, si Jesus miadto kang Juan Bautista aron magpabunyang, nga nagsimbolo sa hingpit ug bug-os nga pag gahin sa iyang kaugalingon alang sa Diyos sa pagbuhat sa kabubut-on sa Langitnong Amahan. “Dihadiha sa paghaw-as gikan sa tubig, nakita niya ang mga langit nga naabli, ug ang Espiritu nga ingon sa salampati mikunsad sa ibabaw niya: Ug may miabut nga usa ka tingog gikan sa langit, nga nagaingon: Ikaw mao ang akong Anak nga hinigugma, nga kaniya may kalipay ako.” (Marcos 1:10,11) Ug siya gipanganak sa

Espiritu Santo, ang gahum ug impluwensya sa Diyos. Human sa iyang kamatayon sa krus, gibanhaw siya sa Diyos gikan sa mga patay ug nagbayaw kaniya ngadto sa “iyang kaugalingong too nga kamot.” (Efeso 1:20) Sulod niining tibuok nga panahon, si Jesus mao ang bugtong Anak sa Dios.

Ang mensahe sa plano sa Diyos alang sa kaluwasan sa tawo pinaagi sa iyang bugtong Anak ang nahisulat sa iyang Balaang Pulong. Si Apostol nga si Pablo nagsulti kanato nga pinaagi sa dugo ni Kristo, kita adunay “katubsanan” ug “kapasayloan sa mga sala,” ug nga kini mao ang sumala sa bahandi sa grasya [sa Dios].”(Efe 1:7.) Si Pablo dugang pa nga nag-ingon: “inig abot sa tukma nga panahon,” ang Diyos “maghiusa sa tanan nga mga butang diha kang Cristo, nga anaa sa langit, ug anaa sa yuta.” (bers 10) Unsa kadako nga panalangin nga kini “masabtan ... kon unsa ang gilapdon, ug gitason, ug giladmon, ug gitason” sa gugma sa Diyos, ug nga mahibalo “sa gugma ni Kristo, nga nagalabaw sa tanang kinaadman.”- Efe. 3:18,19

Si Jesus miingon, “Ako mao ang dalan, ang kamatuoran, ug ang kinabuhi: walay si bisan kinsa nga makaadto sa Amahan, kondili pinaagi kanako.” (Juan 14:6) Pinaagi lamang sa “lukat alang sa tanan,”” ug ang resulta ngari kanato sa merito sa dugo ni Jesus diha sa nahulog nga kaliwat, nga mahimo ang tawo madawat sa Amahan ug nakadawat pag-usab ngadto sa iyang pakig-ambitay. (1 Tim 2: 5,6) “Ang tanang mga butang iya sa Diyos, nga nagpasig-uli kanato ngadto sa iyang kaugalingon pinaagi kang Cristo.” (II Cor 5:18) Kini nga pagpasig-uli, o “pag-tabon sa sala,” mao ang hiniusa nga buhat ug katuyoan sa Diyos ug sa iyang Anak. “Kita ... malipay diha sa Diyos pinaagi sa atong Ginoong Jesu-Cristo, kinsa kita karon nakadawat sa pagtabon sa sala.” – Roma 5:11

Sa tukma nga panahon, sa pag-abot sa gingharian sa Mesiyas, ang katawhan makaangkon sa mga oportunidad sa pagkab-ot sa kinabuhing walay kataposan sa usa ka gipahiuli, hingpit nga yuta. Ang tanan nga diha sa ilang mga lubnganan ang mahigmata gikan sa paghikatulog sa kamatayon. “Ang takna nagsingabot, ... sa diha nga ang mga patay makadungog sa tingog sa Anak sa Dios: ug sila nga makadungog mabuhi.” - Juan 5:25 ■

Gugma sa Diyos Isip Kadaugan Ibabaw sa Kamatayon

Yabeng Bersikulo: “***Ug Ang panghitabo sa atong leksyon nahitabo ang usang tinun-an, ang nahaunang abut sa lubnganan, misulod usab ug nakakita ug mitoo.***”

—***Juan 20:8***

Selected Scriptures:

Juan 20:1-10;

I Pedro 1:3-5,8,9

sa ikatolo ka adlaw human si Jesus namatay sa krus. Ang Kasulatan nagtala sa mosunod mahitungod sa mga oras diha-diha dayon human sa iyang kamatayon: “Ug sa dapit diin didto siya ilansang sa krus, may usa ka tanaman; ug sa tanaman diha ang usa ka bag-o nga lubnganan, nga wala pay bisan kinsa nga gilubong. Didto gibutang nila si Jesus tungod kay adlaw sa Pagpangandam sa mga Judio; ka yang lubnganan haduol.”- Juan 19:41,42

Si Maria Magdalena didto sa lubnganan sa duha ka higayon sa buntag sa pagkabanhaw ni Jesus. Ang unang higayon uban niya si Salome ug ang “laing Maria” nianang ngitngit pa. Sa dihang iyang nabantayan nga wala na ang bato sa pultahan sa lubnganan, si Maria Magdalena mibiya dayon aron sa pagpahibalo kang Pedro ug Juan. (Juan 20: 1,2) Ang lain nga Maria ug si Salome nagpabilin sa lubnganan kadali, ug unya milakaw, human sultihi sa usa ka anghel sa pagpahibalo sa ubang mga tinun-an sa Ginoo. (Mat 28:5-8.) Wala madugay human mapahibalo ni Maria nga ang laway ni Kristo wala na sa lubnganan, si Pedro ug si Juan miadto sa lubnganan.-Juan 20: 3-7

Si Maria dayag nga misunod kang Pedro ug Juan balik sa lubnganan, ug kini mao ang iyang ikaduha nga pagbisita niana nga buntag. Nagpabilin siya didto samtang si Pedro ug Juan mibiya. Samtang siya nagtindog nga naghilak sa gawas lamang sa lubnganan, siya mitan-aw sa sulod ug nakita ang duha ka mga manolunda nga naglingkod. Sila nangutana kaniya, “Nganong nagahilak ikaw?” Siya mitubag, “Tungod kay gikuha nila ang akong Ginoo.” (ber.11-13) Unya si Jesus nagpakita kaniya, bisan tuod siya nagdahum nga siya mao ang magbalantay sa tanaman. Human

sa pagpangutana kaniya kon siya nasayud diin ang lawas sa iyang Ginoo nga gikuha, “Si Jesus miingon kaniya, Maria. Siya milingi, ug mmingon ngadto kaniya, Rabboni; nga mao ang pag-

Ang atong yabeng bersikulo nag-ingon nga ang tinun-an, gituohan nga si Juan, “nakakita ug mitoo.” Kini makita nga ang iya ug kang Pedrong pagtuo dili nga ang Ginoo nabanhaw, apan nga sugilanon ni Maria mao ang tinuod-nga ang lawas ni Jesus gikuha . Wala madugay human niini, bisan pa niana, sila tingali nagsugod sa paghunahuna sa mga pulong nga gisulti sa Ginoo mahitungod sa iyang pagkabanhaw sa ikatulo ka adlaw: “Sila pagahampakon kaniya, ug gibutang siya sa kamatayon: ug sa ikatulo ka adlaw, siya mabanhaw pag-usab.” (Lucas 18:33) Bisangaling sila nagsugod sa pagtuo sa posibilidad nga siya nabanhaw gikan sa mga patay, kini dili duhaduha uban sa daghan nga kalibog sa hunahuna sa una.

Sa pagbalik lantaw, atong makita nga ang kamatayon ni Kristo mao ang labing dako nga hitabo sa kasaysayan sa katawhan, ug ang iyang pagkabanhaw managsama ang importansya. Ang kamatayon ni Jesus, kon walay iyang pagkabanhaw, ang maghatag sa katawhan sa walay mahimo ug walay paglaum sama sa una. “Dalayegon ang Diyos ug Amahan sa atong Ginoong Jesu-Cristo, nga ... nagpakatawo kanato pag-usab ngadto sa usa ka buhing paglaum pinaagi sa pagkabanhaw ni Jesu-Cristo gikan sa mga patay.” – 1 Ped. 1: 3

Through the love of God, he not only gave his son to provide the ransom price, but he also resurrected him. “Now is Christ risen from the dead, and become the firstfruits of them that slept.” (I Cor. 15:20) Christ being the “firstfruits” of those who have slept in death implies that there are to be “afterfruits.” The Scriptures thus testify, “An hour is coming, in which all who are in the tombs will hear His voice, and will come forth.”—John 5:28,29, Pinaagi sa gugma sa Diyos, siya wala lamang mihatag sa iyang anak aron sa paghatag ug bili sa lukat, apan usab gibanhaw siya. “Karon ang nabanhaw nga Kristo gikan sa mga patay, ug nahimong unang mga bunga kanila nga mga nangatulog.” (I Cor. 15:20) Si Kristo nga mao ang “unang bunga” sa mga tawo nga nakatulog sa kamatayon nagpasabot nga adunay nga “sumsunod nga bunga.”Ang Kasulatan nagpamatuod, “Ang usa ka takna sa pag-abut, nga ang tanan nga anaa sa mga lubnganan makadungog sa iyang tingog, ug mogula.” - Juan 5: 28,29, New American Standard Bible ■

Mapagpahiuling Gugma sa Diyos

Yabeng Bersikulo: “Kay Uban sa kahibalo nga ang gugma sa Diyos
masaligon ako nga walay anaa kanato tungod sa maanindot nga mga
kamatayon, o kinabuhi, o tagana nga iyang gihimo pinaagi sa iyang
mga manolunda, o mga Anak, si Kristo Jesus, kini makapahupay
punoan, o mga butang gayud kaayo. Ang Diyos misaad nga walay
karon, o mga butang bisan unsa nga mahitabo kanato, apan ang
umalabut, o mga gahum, o maayo alang sa atong labing maayong
kahabugon, o giladmon, o katapusan nga kaayohan. “Ang tanang
bisan unsa diha sa tibuok butang magtinabangay alang sa kaayohan
kabuhatan, nga arang ngadto kanila nga nahigugma sa Diyos,
makapahimulag kanato kanila nga mga tinawag sumala sa iyang
gikan sa gugma sa Diyos, katuyoan.”(Roma 8:28) Ngadto sa tinuod
sa gugma nga anaa kang nga Kristohanon, kinahanglan nga kini
Kristo Jesus nga atong mahimo nga usa ka tinubdan sa pagdasig
Ginoo.” ug kalig-on sa pagkaamgo nga ang mga

—Roman 8:38,39 ug mga kagubot sa kinabuhi gitugutan

Piniling Kasulatan: sa paghulma ug pag umol sa atong mga

Roma 5:6-11; 8:31-39 karakter. Busa, kini ang atong pribilehiyo

sa paglipay sa tanan nga mga kahimtang,
ug sa paghatag sa mga pasalamat ngadto sa
Diyos alang sa tanan niyang mahigugmaong

kalooy.-Sal. 63:3

Dili lamang nga kita kinahanglan nga magtinguha nga dili mahimulag sa gugma sa Diyos, apan kinahanglan usab nga kita adunay usa ka lawom nga gugma alang sa atong mga kaigsoonan, nga gianak usab sa iyang Espiritu. Si Jesus miingon, “Kini nga mga butang nga gisugo ko kaninyo, nga maghigugmaay kamo sa usa’g usa.” (Juan 15:17) Pinaagi sa pagpakita sa atong gugma alang sa uban, kita motubo diha sa atong gugma ngadto sa Diyos ug sa iyang anak nga si Cristo Jesus.

Ang gugma sa Diyos alang kanato may kalabutan sa iyang grasya, o maloloy-ong kaayo. “Pinaagi sa grasya kamo nangaluwas pinaagi sa pagtoo; ... kini mao ang gasa sa Diyos.” (Efeso 2:8). Ang paagi sa kaluwasan nga miabut kanato dili base sa atong katakus, ni sa bisan unsang mga buhat, apan usa ka libre nga gasa gikan sa atong Langitnong Amahan. “Ang Diyos, nga adunay dako nga kalooy tungod sa iyang dakung gugma kanato, Bisan nga mga patay na kita sa sala, nagbuhi siya kanato uban kang Kristo.” – bersikulo 4,5

Makasalig kita sa gugma sa Diyos sa diha nga kita makahibalo sa iyang plano, ug ilabi na sa mahimayaong mga probisyon alang sa iyang gipahinungod nga mga anak. Siya adunay usa ka espesyal nga interes sa mga tawo nga mao ang “usa ka pinili nga kaliwatan, usa ka harianong sacerdote, ang nasud nga balaan, ang nalain nga katawohan,” ug nagtinguha nga ipakita nila ang iyang pagdayeg, nga gitawag “gikan sa kangitngit ngadto sa iyang katingalahan nga kahayag.” (1 Ped 2:9) Ang atong tubag niining dakong pribilehiyo mao ang pag-ugmad sa usa ka kinaiya nga puno sa iyang espiritu-ang espiritu sa kamatuoran-ug nga magaawas sa pagpasalamat kaniya. Kita kinahanglan nga mosunod sa pahamatngon ni Pablo, “Ang Ginoo magamando sa inyong mga kasingkasing ngadto sa gugma sa Diyos.” - II Tes. 3: 5

Ang Langitnong Amahan nagkinahanglan kanato sa hingpit nga paghinlo sa atong kabubut-on ug sa atong kasingkasing. Sa iyang wali sa bukid, si Jesus miingon, “Bulahan ang mga putli sa kasingkasing. Kay sila makakita sa Diyos.” (Mat. 5: 8) Dugang pa sa iyang wali, ang Ginoo misulti sa usa ka espesyal nga matang sa gugma nga magagikan sa putli nga kasingkasing. Kini nga matang sa gugma mao ang malumo, mapailubon, hataas-nga-pailob, dili paghunahuna ug dautan sa uban, apan pagsalig ug maloyloy-on sa tanan, ug mag buhat sumala sa Golden Rule-Mat. 5: 43-45; 7:12

Uban sa kahibalo sa pagpasig-uli nga gugma sa Diyos nga gipakita ngadto kanato, ug sa atong sunod-sunod nga paggamit sa gugma ngadto sa uban, kita nag-angkon sa mga pulong sa atong yabeng bersikulo. Walay makahimo sa “pagpahimulag kanato gikan sa gugma sa Diyos, nga anaa kang Kristo Jesus, nga atong ginoo.” Sa pagkamatuod unya, sama sa giingon ni Pablo sa pipila ka mga bersikulo, “Tungod kay ang Diyos mao ang alang kanato, kinsa ang batok kanato?” - Roma . 8:31, Wilson’s Emphatic Diaglott ■

Nagapreserbar nga Gugma sa Diyos

Yabeng Bersikulo: Sumala sa nahatagan ug atong pagtagad sa “*Ako mao ang maayong magbalantay sa mga karnero. Ako nakaila sa mga ako, ug ang mga ako nakaila kanako, maingon nga ang Amahan nakaila kanako ug ako nakaila sa Amahan. Ug igahalad ko ang akong kinabuhi sa pagpakamatay alang sa mga karnero.*”

—Juan 10:14,15

Piniling Kasulatan:

Juan 10:1-15

In the opening verses of our lesson, Jesus addresses the Pharisees by way of a parable, referring to one who would enter by a designated “door” into God’s sheepfold. “He that entereth in by the door,” he continues, “is the shepherd of the sheep.” (John 10:1,2) Jesus is referring to himself in these verses as the “shepherd of the sheep,” as pointed out later in our Key Verse. He gained this position by keeping perfectly God’s divine laws, including all the terms of Israel’s Law Covenant, which he was under, having been “made of a woman, made under the law.”—Gal. 4:4 Sa unang mga bersikulo sa atong leksyon, namulong si Jesus sa mga Pariseo pinaagi sa usa ka sambingay, nga nagtumong sa usa nga mosulod sa usa ka gitawag nga “pultahan” ngadto sa toril sa mga karnero sa Diyos. “Siya nga mosulod sa pultahan,” siya nagpadayon, “mao ang magbalantay sa mga karnero.” (Juan 10: 1,2) si Jesus naghisgot sa iyang kaugalingon niini nga mga bersikulo ingon nga ang “magbalantay sa mga karnero,” ingon sa gipunting sa ulahi diha sa atong yabeng bersikulo. Siya nakaangkon niini nga posisyon pinaagi sa paghupot sa hingpit nga balaan nga balaod sa Dios, lakip na ang tanan nga mga termino sa Israel sa Balaod sa Pakigsaad, nga siya ubos sa, ingon nga

“gihimo sa usa ka babaye, nga gihimo sa ilalum sa kasugoan.” - Gal. 4: 4

Sa pagkamatinumanon ni Jesus, ang usa ka paagi sa pagduol sa Diyos ang natukod. Atol niini karong Panahon sa Ebanghelyo, moduol kita kaniya pinaagi sa paghinulsol sa sala, paglakaw ngadto sa pagkamatarung, sa pagdawat sa merito ni Cristo sa pagtabon sa atong pagkadili-hingpit, ug pinaagi sa hingpit nga pag gahin sa atong kaugalingon sa pagbuhat sa iyang kabubut-on. Kini mao ang pareho nga proseso nga, sa karon nga panahon, ang tanan nga umaabot nga mga sakop sa panon sa mga karnero sa Ginoo mahimo nga isipon nga kabahin sa toril sa mga karnero sa Diyos. Ang usa ka hinungdanong elemento niini mao ang mapainubsanon nga pagpabili ni Cristo Jesus isip atong Manunubos. Siya “naghatag sa iyang kaugalingon nga lukat alang sa tanan, nga pamatud-an sa tukma nga panahon.” (1Tim 2: 5,6) Pinaagi sa matinud-anon nga pagtuman niini nga importante nga katuyoan sa plano sa Diyos, ang Ginoo dili lamang mahimong “maayong magbalantay sa mga karnero,” apan usab hatagan sa mga karnero sa pag-amuma, pagpalambo, ug pagpanalipod.

Kini nga mga talagsaon nga mga kahikayan sa plano sa Amahan nabase sa iyang pangunang hiyas sa gugma. Ang Kasulatan naghatag sa mga pasalig nga “ang Diyos mao ang gugma. ... Ug kita nakaila ug mitoo sa gugma sa Diyos kanato. ... ug siya nga nagapuyo sa gugma nagapuyo sa Diyos, ug ang Diyos diha kaniya.” (Juan 4:8,16) Pinaagi sa gugma sa Langitnong Amahan, siya “nagluwas kanato, ug nagtawag kanato sa balaan nga pagtawag, dili sumala sa atong mga kaugalingon nga mga buhat, kondili sumala sa iyang kaugalingong tuyo ug gracia nga gihatag kanato diha kang Kristo Jesus sa wala pa ang kalibutan nagsugod.” (II Tim 1: 9.) Niini si Juan midugang, “niini anaa ang gugma, dili nga kita nahigugma sa Diyos, apan nga siya nahigugma kanato ug nagpadala sa iyang Anak nga halad pasighiuli [katagbawan] alang sa atong mga sala.” - I Juan 4:10

Sa usa ka dugang nga deklarasyon sa gahum sa gugma sa Diyos, atong mahinumdoman kining mga pulong ni Jesus: “Ingon nga nahigugma kanako ang Amahan, sa ingon nahigugma ako kaninyo; pabilin kamo diha sa akong gugma. Kon tumanon ninyo ang akong mga sugo, magapabilin kamo sa akong gugma; maingon nga ako nagbantay sa mga sugo sa akong Amahan, ug ako nagapabilin sa iyang gugma.” (Juan 15: 9,10) Ato kanunay nga hinumduman nga ang “magpabilin” diha sa gugma sa Diyos, kinahanglan nga kita mosunod sa iyang mga panudlo sa labing maayo sa atong abilidad, uban sa paghunahuna nga “ang iyang mga sugo dili mabug-at.” Busa, makaingon kita nga masaligon mahitungod sa atong Langitnong Amahan, “Naghatag ikaw kaniya sa hingpit nga kalinaw kansang hunahuna sa kanunay anaa kanimo, tungod kay siya nagasalig kanimo.” - Isaias 26: 3, English Standard Version ■